GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Hotels per a homosexuals: on és la normalitat?.

Opinió | 05/09/2008 | 11:54

Fer hotels en funció de les preferències sexuals és un altre negoci.

L'orgull de molts gais de ser-ho es reflecteix en munió d'ocasions de la vida quotidiana. Avui el col•lectiu homosexual s'ha fet molt visible. Molts gais han sortit de l'armari, tal com diuen ells mateixos. Els Eurogames de Barcelona 2008 en són una bona prova, per exemple. La pregunta pertinent que jo em faig però, és si han sortit de l'armari per anar a transitar els carrers amb normalitat, que és el que caldria, o bé per a posar-se dins d'un bagul de luxe, però bagul, al cap i a la fi. "De vegades, la segregació forçada i sostinguda al llarg del temps porta a l'autosegregació voluntària, però sota formes més aviat equívoques". Aquestes són paraules del gran escriptor nord-americà Gore Vidal, que mai no s'ha amagat de la seva condició homosexual, fins i tot quan aquesta no tenia cap aureola fashion com pugui ser el cas d'avui, encara que sempre ha renunciat a transformar un component de la seva identitat en l'únic referent d'aquesta. Gore Vidal va ser dels primers a sortir de l'armari, però també dels primers a no voler entaforar-se en el bagul unidimensional de la identitat sexual.

A més d'homosexuals o heterosexuals, les persones som moltes coses més, i estem identificats per altres conceptes i connotacions que res o poc tenen a veure amb les preferències dels instints bàsics. Un pot ser homosexual o heterosexual, però també enginyer o advocat, o periodista o mecanic d'automòbils, o soci del Barça o del ViveMenorca, o aficionat als jaleos, o president de la seva escala o estudiós del còsmos, o/i jugador de criquet o expert en fer paelles, però el que no és únicament i de cap manera és homosexual, o heterosexual. I pel que fa a compartir altres conceptes amb altres col·lectius, les diferències en preferències sexuals no són ni de llarg tan importants ni cabdals com des d'alguns sectors o segments -potser interessats en que això és dóni- es vol donar a entendre.

Recentment s'ha anunciat a Menorca la instal·lació d'un hotel especialment concebut per a homosexuals, i això em fa meditar sobre el que escric més amunt. L'hotel s'instal·larà a Cala en Porter, i les informacions aparegudes als mitjans de comunicació esmenten per exemple que "tant Mallorca com a Eivissa ja disposen d'establiments de característiques semblants", encara que totes parlen d'un mercat i d'un públic objectiu econòmicament ben posicionats, i que jo m'atreviria a assegurar que és la raó principal que fa fixar-se els promotors de la idea en aquest negoci pràcticament assegurat. Però deixant de banda el vessant comercial, reitero la meva idea que les persones, abans que res som això, persones, i abans que gais o no també som moltes altres coses que res tenen a veure amb el sexe ni amb les referències sexuals per quedar etiquetats per això o per allò .

Al Principat, per posar el cas més proper que conec, el Front d'Alliberament Gai de Catalunya, liderat durant la Transició per Jordi Petit, va fer importants contribucions a la recuperació de les llibertats i, en definitiva, a la millora de la qualitat democràtica. Convé no oblidar-la, aquesta tasca, i també convé posar les coses al lloc, perquè en una societat d'igualtats, i on s'està lluitant per exemple per la dignitat de les dones davant els homes, contra la violència masclista o contra la discriminació en la feina i en la nòmina per raons de sexe o raça, ningú no se senti diferent davant la llei, ni positivament ni negativa, pel fet de ser el que sigui en el camp que sigui. La qualitat del sistema democràtic depèn, en bona part, del respecte escrupolós per les minories. De tothom és sabut que el col•lectiu homosexual ha sofert, fins a dates ben recents, persecucions

judicials com ara la Ley de Peligrosidad Social, promulgada pel règim franquista, o vexacions quotidianes, que van des del llenguatge groller fins a discriminacions laborals.

Afortunadament però, tot això ha quedat enrere, almenys en part.Els Eurogames 2008 són, globalment, una bona notícia. I fan visible una realitat i, d'aquesta manera, la normalitzen. En tot cas, això comporta un risc que no és precisament banal: el del gueto. Després d'haver fet tantes passes endavant, després d'haver deixat enrere tantes etiquetes, qui vol ser un "atleta homosexual"? Quin sentit pot tenir, actualment, aquest apel•latiu? És evident que les persones i les institucions que han impulsat aquest o altres esdeveniments de les mateixes característiques no tenien cap intenció d'autosegregar-se; però també és raonable pensar que de vegades les coses tenen lectures que no s'ajusten a la intenció del qui les ha escrites. Pot passar ben bé el contrari.

Penso que el dilema en què es troba la comunitat homosexual ja no té res a veure, per sort, amb la persecució sistemàtica. La disjuntiva és una altra. És viure la seva condició des de la normalitat, o bé escenificar-la i fer-la ultravisible per mitjà d'actes com el que comentem. Totes dues estratègies són lícites però cal preguntar-se si, a llarg termini, resultaran igualment funcionals per als interessos d'aquesta comunitat. Qualsevol persona culta sap que Gore Vidal és un dels millors novel•listes nord-americans de tots els temps. Mai no he sentit qualificar-lo seriosament com un "escriptor homosexual", tot i haver estat uns dels primers a fer pública la seva condició. La normalitat a la qual em refereixo és aquesta i no cap altra.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/8700-hotels-per-a-homosexuals-on-es-la-normalitat.htm